

959

č.j.50 P 97/2013

PROTOKOL O POHOVORU

s

nezletilou [redacted]

Obvodní soud pro Prahu 5 opatrovnické oddělení dne 26.6.2018

Předseda senátu: JUDr. Hana Vraná

Zapisovatel: Ing. Petra Svobodová
Dikt.záznam 04.07.2018

Pohovor začal v 10:00 hod. za přítomnosti: OSPD – MČ Praha 5- Bc. Hájková

[redacted] je uvolněná, veselá, byla přivedena matkou.

Sděluje, že ví, proč je u soudu. U soudu je proto, aby mohla soudkyni říct, co by si přála a jak se jí daří.

Spontánně sděluje, že dnes jde s mámou do nákupního centra, do obchodu Claires, protože teď v poslední době hodně sbírá jednorozce a všechno, co s jednorozci souvisí a jde tam také vybrat náušnice pro kamarádku, která má narozeniny.

S [redacted] je na internetu hledán obchod, [redacted] vypráví naprosto spontánně a uvolněně.

Sděluje, že chodí na Základní školu Brána jazyků, je nadšená z toho, že se může učit francouzsky, protože tento jazyk se jí moc líbí. Má docela dost kamarádů, jen jí mrzí, že holky jsou spíš takové, že když se někdy baví s nějakým klukem, přitom povídat si s klukama je docela fajn, tak holky jí to začnou vyčítat a hned to začnou shazovat a tvrdit, že „je miluju“. [redacted] sděluje, že vlastně se tam skoro s nikým moc nebaví, protože jsou tam takové divné holky, prakticky buď jsou to lhářky, anebo jsou takové, že když jim člověk něco řekne, tak to okamžitě „vyslepičí“ dál a pak jsou tam také holky, že když se s nimi člověk jeden den jakoby skamarádí, tak druhý den jim ta holka klidně řekne, že už se zase se mnou nechtějí kamarádit, prostě je to takové divné. Jinak ale tu školu mám moc ráda, i když ze začátku jsem se tam necítila úplně nejlépe, protože mě mrzelo, že když jsem přišla na tuto školu, tak jsem vlastně hned na začátku dostala dvě pětky, bylo to z češtiny a bylo to proto, že vlastně ta škola už byla podstatně dál, než běžná základní škola, na kterou jsem předtím chodila. Například v matematice už dělali tzv. indické počítání [redacted] vysvětluje soudkyni i sociální pracovníci, co to indické počítání je). Teď se na škole cítí dobře, jde ale o to, že má pocit, že tam prostě má méně kamarádů než v předchozí škole, tady má asi tři kamarádky. Myslím si, že čas strávený učením po školním vyučování je náročnější, než na běžné škole. Původně na tuto školu začal chodit [redacted] myslím si, že to bylo

rozhodnutí obou rodičů, no a já jsem pak na tuto školu chtěla začít chodit taky, a to hlavně kvůli francouzštině. Na minulé škole mi vadilo, a to jsem se učila anglicky, že vlastně v té škole jsme vždycky jenom dostali za úkol, co se máme doma naučit a pak už nás učitelka jenom kontrolovala, prakticky s námi nějak anglicky nekonverzovala. Tady na této škole je to úplně jiné. Prostě můžu říct, že teď jsem na škole moc spokojená. Na vysvědčení budu mít dvě dvojky, a to z češtiny a z matematiky. [redacted] sděluje zcela spontánně, že [redacted] ve škole hodně zlobí, že ji i někdy i paní učitelky říkají, že je škoda, že [redacted] není tak hodný jako ona sama. [redacted] má hodně poznámek za to, že vyrušuje, třeba jednou v hodině šití vzal jehlu s nití, propíchal si prsty i s tou nití, pak třeba namaloval smajlíka a jak mu z těch prstů tekla krev, tak na toho smajlíka natiskal tu krev a dal to paní učitelce. Doma třeba [redacted] dělá to, že já mám oblíbené plyšáky, jednoho většího, jednoho menšího, ten menší se jmenuje Ľunt'a, ten větší se jmenuje Špunt'a, [redacted] mi ho pořád bere, i když to dělá hodně málo, tak to ale přesto dělá. Řekla jsem mu, že mi to vadí, ale on to přesto občas udělá.

S [redacted] je následně probírána současná situace v rodině. [redacted] sděluje následující:

V současné době jsem u táty od středy do neděle a jsme tam společně s [redacted]. Já bych si ale moc přála, abych mohla být s tátou úplně stejně jako s mámou, takže vlastně týden a týden. Víím, a táta mi to sám říkal, že nějak něco podával u soudu, aby se to změnilo tak, jak je to doposud podle soudu, ale jsem si tohleto přála už předtím, než mi vlastně táta řekl, že něco k soudu podával. Teď se stalo, bylo to nějak minulý víkend, když jsme byli přes víkend u táty, že [redacted] najednou z ničeho nic, nevím, co se mu stalo, chtěl odejít za mámou. Táta mu to umožnil, ale víím, ale moc tomu nerozumím, že chtěl táta nějak po mámě, ale už kdysi, aby mu podepsala papír s tím, že vlastně bude záležet na tom, co si my, jako děti, budeme přát a oni dva jako dospělí se na tom dohodnou. Víím, že táta to chtěl, myslím, podepsat i po [redacted], že by si to i [redacted] takto přál. Jak to celé dopadlo, nevím, opravdu tomu moc nerozumím, ale je fakt, že já sama bych si taky přála to, aby se rodiče normálně vždycky domluvili na tom a nějak nás víc, jako děti, poslouchali, to, co si přejeme. Já bych si teď nejvíc přála, aby se rodiče nehádali, aby opravdu byl už klid a vážně bych si přála, abych mohla být týden u mámy a týden u táty a opravdu je to jenom z mé hlavy, protože prostě mám oba dva stejně ráda. Skutečně nemám pocit, že by mě někdo z rodičů ovlivňoval. Je pravdou, že mi občas něco říkají, vlastně chci říct, že někdy se stane, že máma má nějakou poznámku ohledně táty, ale já vždycky řeknu jenom „hm“ a vůbec o tom nechci mluvit. U táty si fakt nemůžu vzpomenout, že by to táta někdy vůči mámě dělal. Zpočátku, když jsem se vracívala od táty a s tátou jsme měli nějaký suprový zážitek, tak jsem to mámě vyprávěla, jenomže jsem si všimla, že máma se tváří tak nějak zvláštně, moc si se mnou o tom nepovídala, jenom se prostě tvářila zvláštně, tak už jsem jí to sama přestala vyprávět, už je to tak, že sama nic neříkám, když se vracím od táty a odpovídám jenom, když se máma na něco zeptá. Když ale takhle jsem u táty a něco mu vyprávím o tom, co jsem třeba prožila s mámou, tak mám pocit a je na něm vidět, že mu to vůbec nevadí, že o tom povídám. Pokud jde o přítelkyni táty, ta je v pohodě, je hodná (toto sděluje [redacted] naprosto spontánně), jenom někdy je smutná, ale to jenom tehdy, když se třeba trošku pohádá s tátou, já ale fakt nevím o čem a proč, ale víím, že to jediné bývá smutná, jinak přítelkyně táty je taková jakoby větší přítelkyně táty, protože spolu mají dítě Stázinku. Teď v září Stázinka půjde do školky, je s ní legrace, hrajeme si s ní.

Pokud jde o [redacted], v celku spolu vycházíme dobře, nicméně [redacted] mě občas bouchne, víím, že je to špatně, ale já nevím, proč to dělá a [redacted] popisuje například situaci: Jedeme třeba v autě a je tam taková středová opěrka, já si tam položím ruku a [redacted] místo toho, aby mi řekl, že ji tam nemám dávat, tak mě prostě bouchne pěstí, jednou jsem udělala, že jsem mu to vrátila a on hned zakřičel „au, no tak to jsi teda přehnala“. [redacted] navíc sděluje, že ví, že si má ruku dávat na svou pultku, ale občas ji dá na jeho pultku.

je vysvětlováno, že i přesto, že dá ruku na jeho půlku, by se takto chovat neměl. sděluje, že to ví, ale že prostě je takový. Takhle se prostě někdy chová a ona sama neví, proč. Jinak jí ale neublíží. Například dneska ráno měl jít do školy, máma s řekli, že jdou k lékaři, netvrdili nic o tom, že jdou k soudu, sděluje, že si myslí, že by chtěl jít k soudu taky. Řekli tedy, že máma s jde k doktorovi. měl do školy odvést nějaký známý, nicméně ráno udělal zase scénu, že je mu špatně, takže teď je doma sám a je na telefonu. sděluje, že takto se chová už poměrně dost dlouho, asi skoro měsíc a na dotaz soudu, jestli teda už skoro měsíc nechodí do školy, sděluje, že asi to tak je, neví to ale přesně, ale diví se, jak teda bude mít nějak uzavřené známky, protože ten poslední měsíc se musí ve škole hodně pracovat kvůli písemkám, zkoušení apod. Ví jen, že musí dodat konkrétně do francouzštiny všechny úkoly a zadání, jinak nedostane prostě známku z francouzštiny, neví ale, jak to všechno bude.

Na dotaz OSPOD, zda má pocit, že kdyby to bylo rozděleno na týden a týden, tak by se rodiče míň hádali. sděluje, že neví, ale moc by si to přála a myslí si, že by to tak mohlo být. Vzpomínám si na dobu, kdy máma měla přítele Jírku, byl fajn, Jirka měl dva syny Kristiána a Jáchyma. Jáchym je o něco mladší než já, Jáchyma jsem měla ráda míň než Kristiána, protože na mých narozeninách Jáchym udělal takovou trapnost, neslušnou. rozpačitě se zarděním vysvětluje, že Jáchym na ni a její kamarádky „vystrčil zadek“. Bylo to hodně trapné. Máma Kristiána a Jáchyma je Adéla, se kterou Jirka žil před tím, než se seznámil s naší mámou, protože máma se s Adélkou pořád ještě kamarádí, tak se stále vídáme s Kristiánem a Jáchymem, ale jak už jsem řekla, Jáchyma moc ráda nemám, ale mám ráda Kristiána. Teď si myslím, že máma nikoho nemá. Víím, že tátovi Jirka vlastně nijak nevadil, byl ale smutný potom z toho, když Jirka už s námi nebyl. Já víím, co se s Jirkou stalo. Táta tu situaci vůbec nijak nekomentoval, nemluvil o tom. O ničem nevím.

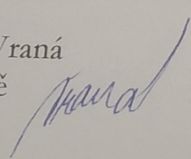
Hlasitě diktováno.

S pohovorem skončeno v 11:55 hod.

odchází naprosto v klidu a v pohodě, jen sděluje, že se trošku bojí, že se jí máma bude vyptávat. Soudkyní je sděleno, že matce sama řekne, že jí bude zaslán protokol.

Ze zvukového záznamu přepsala dne 9. července 2018 Petra Svobodová

JUDr. Hana Vraná
samosoudkyně

960